על חרישה וקצירה חייב שתים –

For plowing and reaping; he is liable for two חטאות

OVERVIEW

ר' נתן states in the ברייתא that (even) after the תורה wrote 1 החריש ובקציר תשבות, we still would have assumed that for plowing and harvesting one is דייב two one מלאכות (even if he did them בהעלם אחד however for all other מלאכות would be חייב only one חטאת no matter how many he did (בהעלם אחד).

asks: תוספות

ואם תאמר מנא ליה דחייב שתים נימא דלא מיחייב אתרוייהו אלא אחת – And if you will say; how did ר' נתו know that he is liable for two וואות if he was חורש וקוצר בהעלם אחד, we can argue that he is only חייב one הטאת for transgressing both of them בהעלם אחד?!

תוספות answers:

ויש לומר משום דכתיב בחריש ובקציר דמשמע תרי מילי מדלא כתב בחריש וקציר: And one can say; we know that he is הייב two הטאות since it is written in that בחריש ובקציר, (with a 'ב in each word), which indicates that and קציר are two separate items, since the תורה did not write בהריש וקציר ([without the second 'ב] which would indicate that they are both one item).

SUMMARY

The duplicity of the בחריש ובקציר in בחריש teaches us that there is a separate חטאת for each of them.

THINKING IT OVER

רש"י seemingly addresses this issue as well² (how we know that he is הייב שתים). Why did not תוספות accept "פירש"י $?^3$

 $^{^{1}}$ שמות (תשא) לד,כא.

 $^{^3}$ See אור החמה and מתק שפתים.